COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 26.6.2014
COM(2014) 380 final

# RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU

## privind articolul 6 din Directiva 2008/8/CE a Consiliului

# RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU

## privind articolul 6 din Directiva 2008/8/CE a Consiliului

## 1. CONTEXT

Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE[1] în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor[2] a fost adoptată ca parte a „Pachetului TVA" în vederea asigurării funcționării corespunzătoare a pieței interne. Aceasta a recunoscut că locul impozitării pentru toate prestările de servicii ar trebui să fie, în principiu, locul unde are loc consumul efectiv. Directiva respectivă a recunoscut însă și faptul că în acel moment nu ar fi posibil să se aplice în toate cazurile principiul menționat, din cauza sarcinii administrative și a problemelor practice pe care le-ar putea crea pentru prestările de servicii asigurate consumatorilor finali (tranzacții B2C). Prin urmare, s-a decis limitarea la anumite sectoare a impozitării la locul de consum.

În același timp, s-a decis crearea unui portal electronic unic care să permită implementarea ușoară pentru întreprinderi a noilor norme. Regulamentul (UE) nr. 143/2008 al Consiliului [3] a introdus, în consecință, mecanismele necesare pentru introducerea acestui „ghișeu unic".

## 2. SCOPUL RAPORTULUI

Articolul 6 din Directiva 2008/8/CE prevede: „Până la 31 decembrie 2014, Comisia prezintă un raport cu privire la posibilitatea aplicării eficiente a normei prevăzute la articolul 5 pentru prestarea de servicii de telecomunicații, de radiodifuziune, de televiziune și de servicii electronice către persoane neimpozabile și cu privire la faptul dacă această normă corespunde în continuare politicii generale privind locul de prestare a serviciilor la acel moment".

Articolul 58 din Directiva TVA, astfel cum a fost înlocuit de articolul 5 din Directiva 2008/8/CE, prevede că, începând cu data de 1 ianuarie 2015, toate serviciile de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și serviciile electronice prestate către o persoană neimpozabilă vor fi impozabile la locul unde este stabilit clientul, unde acesta are domiciliul stabil sau reședința obișnuită. Acest lucru reflectă principiul impozitării la locul de consum.

Alte dispoziții din articolul 5 al Directivei 2008/8/CE prevăd instituirea unui regim special care să permită întreprinderilor implicate în activități în statele membre unde nu sunt stabilite să aibă un singur punct de contact electronic pentru identificarea în scopuri de TVA, pentru

---

1 Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată („Directiva TVA"), (JO L 347, 11.12.2006, p.1).

2 JO L 44, 20.2.2008, p. 11.

3 Regulamentul (UE) nr. 143/2008 al Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1798/2003 în ceea ce privește instituirea cooperării administrative și a schimbului de informații referitoare la normele privind locul de prestare a serviciilor, regimurile speciale și procedura de rambursare a taxei pe valoare adăugată (JO L 44, 20.2.2008, p. 1). Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 a fost înlocuit între timp cu Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (reformare) (JO L 268, 12.10.2010. p. 1).

depunerea declarațiilor și pentru plată. Pentru acest regim este nevoie de utilizarea unei interfețe electronice denumite „minighișeu unic”.

Întrucât în urma modificării Directivei TVA prin Directiva 2008/8/CE rezultă modificări fundamentale pentru operatorii economici din sectorul serviciilor de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și al serviciilor electronice, iar modificarea urmărește, în general, reconceperea funcționării sistemului de TVA, au fost necesare o serie de inițiative legislative și de măsuri practice.

Serviciile juridice și tehnice informatice ale Comisiei au luat măsurile pertinente. Statele membre și reprezentanții sectoarelor de afaceri interesate au fost implicați îndeaproape pentru a se asigura că acest proces abordează provocările cu care se confruntă toate părțile interesate.

O etapă esențială în punerea în aplicare eficace a noilor norme de la 1 ianuarie 2015 este înființarea la timp și lipsită de probleme a minighișeului unic, care va permite întreprinderilor și statelor membre să interacționeze într-o manieră mai simplă, mai rapidă și mai eficientă.

Toată legislația necesară în acest sens a fost adoptată de Consiliu până la sfârșitul anului 2013. Pentru a oferi îndrumări suplimentare părților interesate, în prima jumătate a anului 2014 au fost publicate orientări și note explicative privind noile norme. Acestea au fost însoțite de un plan de comunicare cuprinzător destinat să informeze întreprinderile din Europa și din întreaga lume cu privire la funcționarea noului sistem.

În consecință, prezentul raport se va concentra asupra măsurilor luate pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare și eficientă a noilor norme începând cu 1 ianuarie 2015.

## 3. MĂSURI LUATE PENTRU A ASIGURA PUNEREA ÎN APLICARE EFICIENTĂ

Pregătirile pentru intrarea în vigoare a noilor norme au început în urmă cu șase ani, imediat după adoptarea Directivei 2008/8/CE.

De atunci s-au făcut mulți pași în scopul consolidării comunicării dintre autoritățile naționale, pentru a se ajunge la o înțelegere uniformă a conținutului noilor norme și pentru a se ajunge la o poziție comună referitoare la modul de implementare și de aplicare a acestora de către statele membre.

În scopul asigurării unei aplicări coerente și uniforme a normelor, Comisia a colaborat intens cu statele membre pentru a face schimb de puncte de vedere și a căuta împreună soluții comune și fezabile la problemele tehnice legate de această reformă importantă.

Măsurile luate pentru a asigura punerea în aplicare eficientă acoperă cinci domenii principale:

- Pregătirea și adoptarea cadrului juridic relevant;
- Asigurarea unei înțelegeri comune cu privire la aplicarea noilor norme referitoare la locul de prestare și la obligațiile aferente (minighișeul unic);
- Asigurarea implementării informatice a minighișeului unic;
- Clarificarea abordării în materie de audit în cadrul minighișeului unic; și

- Informarea și sensibilizarea părților interesate.

### 3.1. Adoptarea cadrului juridic relevant

Pentru punerea în aplicare eficientă a noilor norme privind locul de prestare a serviciilor de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și a serviciilor electronice prestate către persoane neimpozabile a fost nevoie de elaborarea unui cadru juridic solid care să clarifice conceptele menționate la articolul 5 din Directiva 2008/8/CE și să permită dezvoltarea unei interfețe electronice care să simplifice obligațiile de conformitate ale operatorilor economici.

Următoarele acte au fost propuse de Comisie și au fost ulterior adoptate de instituțiile competente:

- Regulamentul (UE) nr. 967/2012 al Consiliului din 9 octombrie 2012 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile[4]. Acesta enumeră principalele obligații ale persoanelor impozabile în baza regimurilor speciale și reglementează chestiuni precum înregistrarea, radierea și excluderile;

- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1042/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește locul prestării serviciilor[5]. Acesta abordează normele privind locul prestării și clarifică modul în care acestea ar trebui aplicate; și

- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce privește regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile[6]. Acesta standardizează declarațiile și schimburile de date dintre statele membre pentru a asigura deplina interoperabilitate a minighișeului unic.

S-a acordat o atenție deosebită evitării problemelor legate de interoperabilitate care au fost întâmpinate în legătură cu implementarea procedurii privind rambursarea TVA-ului plătit de persoane impozabile nestabilite, după cum se prevede în Directiva privind rambursarea TVA-ului[7]. Utilizarea actelor de punere în aplicare a fost esențială în a da Comisiei posibilitatea de a introduce proceduri standardizate.

4 JO L 290, 20.10.2012, p. 1.
5 JO L 284, 26.10.2013, p. 1.
6 JO L 294, 14.9.2012, p. 3.
7 Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare (JO L 44, 20.2.2008, p. 23).

### 3.2. Ajungerea la o înțelegere comună în ceea ce privește aplicarea noilor norme

Posibilele dificultăți ce decurg din aplicarea noilor norme privind locul furnizării serviciilor au fost examinate pentru prima dată în cadrul unui seminar (finanțat în cadrul programului Fiscalis 2013) care a avut loc în Malta în noiembrie 2008.

Rezultatele discuțiilor au arătat că, în ceea ce privește serviciile de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și serviciile electronice, vor fi necesare contribuții de la părțile interesate din mediul de afaceri în scopul identificării corecte a provocărilor de ordin practic ce decurg din implementarea noului principiu de impozitare, precum și al soluționării acestora.

Luând în considerare acest aspect, în martie 2012 a fost organizat în Luxemburg un al doilea seminar Fiscalis la care au fost invitate să își împărtășească experiența nu numai statele membre, ci și reprezentanți din sectoarele interesate. Rezultatele acestui seminar au reprezentat un pas important în procesul de pregătire a propunerii Comisiei din decembrie 2012,[8] pe care Consiliul a adoptat-o ca Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1042/2013 (a se vedea punctul 3.1.).

În timpul discuțiilor din cadrul Consiliului pe tema Regulamentului de punere în aplicare, s-a recunoscut în general faptul că ar fi utile pentru întreprinderi și pentru statele membre niște note explicative detaliate conținând mai multe informații detaliate despre aplicarea practică a noilor dispoziții. În consecință, serviciile Comisiei au pregătit un proiect de note explicative privind modificările legate de TVA cu privire la normele referitoare la locul prestării de servicii de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și de servicii electronice, care vor intra în vigoare în 2015. Acestea se concentrează în mod special asupra dispozițiilor din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1042/2013 și nu au caracter juridic obligatoriu.

În noiembrie 2013, Comisia a organizat în Olanda un atelier de lucru Fiscalis pentru statele membre și reprezentanții mediului de afaceri, pentru a discuta proiectul de note explicative. În urma unor discuții intense și fructuoase cu reprezentanții mediului de afaceri și ai statelor membre în cadrul atelierului și al întâlnirilor ulterioare de la Bruxelles, notele au fost finalizate.

Documentul a fost făcut public[9] cu mult înainte de data intrării în vigoare a noilor norme, în aprilie 2014, astfel încât să ajute autoritățile fiscale și întreprinderile să-și adapteze procedurile interne, precum și instrumentele comerciale și operaționale la noul sistem.

Se consideră în prezent că s-au luat suficiente măsuri pentru a oferi părților interesate o imagine clară asupra modului în care trebuie aplicate viitoarele schimbări, pentru a garanta securitatea juridică și pentru a limita sarcina administrativă a administrațiilor financiare și a operatorilor economici în perioada care este necesară pentru adaptarea la noile norme.

---

8 COM(2012) 763 final.

9 Servicii de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și servicii electronice – Comisia Europeană: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/how_vat_works/telecom/index_en.htm#explanatory_notes

Această muncă în colaborare în vederea atingerii unei înțelegeri comune a noilor norme privind locul prestării ar trebui să împiedice interpretările divergente ale cadrului juridic aplicabil și să limiteze riscurile dublei impuneri.

### 3.3. Consecințele noilor norme

Până la 31 decembrie 2014, serviciile prestate de prestatori stabiliți în UE către persoane neimpozabile în UE trebuie, de regulă, impozitate la locul în care este stabilit prestatorul.

De la 1 ianuarie 2015, toate serviciile de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și serviciile electronice vor deveni impozabile la locul de care aparține clientul (cu excepția cazului în care se aplică norma privind utilizarea și exploatarea efectivă), chiar dacă clientul este o persoană neimpozabilă.

În consecință, pentru aceste servicii prestate către persoane neimpozabile, prestatorii din UE și din afara UE vor fi trebuit să se înregistreze în scopuri de TVA și să respecte obligațiile aplicabile în statul membru în care este stabilit clientul, în care acesta are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

Pentru a scuti însă operatorii economici de obligația înregistrării în scopuri de TVA în fiecare stat membru în care aceștia prestează astfel de servicii către persoane neimpozabile, pentru a facilita conformitatea cu normele și a simplifica operațiunile comerciale, legislația prevede că persoanele impozabile pot folosi un regim special care le permite să fie identificate în scopuri de TVA într-un singur stat membru în loc să trebuiască să se înregistreze în fiecare stat membru de consum.

Acest regim special se bazează pe o interfață electronică (minighișeul unic) a cărei dezvoltare reprezintă nu numai o etapă esențială, ci și o provocare semnificativă care a determinat o strânsă colaborare între Comisie, statele membre și reprezentanții mediului de afaceri.

S-a acordat astfel o atenție specială importanței începerii pregătirilor pentru implementarea interfeței electronice în toate statele membre cu mult înainte, în scopul asigurării unor bune rezultate operaționale atunci când noile norme vor intra în vigoare. În plus, s-a adus la cunoștința statelor membre, prin diverse foruri, necesitatea de a aloca resurse suficiente pentru acest proiect.

### 3.4. Facilitarea conformității întreprinderilor și a colectării taxei prin intermediul minighișeului unic

Minighișeul unic trebuie să fie complet operațional pentru intrarea în vigoare, la 1 ianuarie 2015, a noilor norme privind locul prestării. Li se va permite însă operatorilor să se înregistreze pentru a beneficia de regimul special începând cu 1 octombrie 2014.

După cum s-a indicat în preambulul la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012, statele membre sunt principalele responsabile de implementarea tehnică a interfeței electronice ce va fi folosită ca minighișeu unic.

Având in vedere implicațiile noilor reguli asupra asigurării conformității, implementarea la timp și funcționarea eficientă a sistemului sunt de importanță crucială pentru prestatorii care se angajează în activități în state membre în care nu sunt stabiliți.

În scopul atingerii acestui obiectiv, Comisia a luat măsuri adecvate și prompte pentru a ajuta la garantarea dezvoltării interfeței electronice în mod uniform în toate statele membre. Au fost organizate și finanțate două ateliere de lucru în cadrul programului Fiscalis 2013. Primul, dedicat implementării minighișeului unic, s-a desfășurat la Malmö în iunie 2011 și a înlesnit calea pentru lucrările de pregătire a normelor de aplicare referitoare la funcționarea regimului și la standardizarea declarațiilor și a schimburilor de date. Al doilea, dedicat pregătirii orientărilor referitoare la minighișeul unic, a avut loc în mai 2013 în Cipru.

Ghidul privind minighișeul unic, destinat să asigure o mai bună înțelegere a modificărilor ce vor intra în vigoare în ianuarie 2015, a fost publicat pe site-ul internet al Comisiei[10] la sfârșitul anului 2013. El oferă îndrumări practice referitoare la modul în care trebuie aplicate legislația și specificațiile referitoare la minighișeul unic.

Ghidul a fost pregătit de serviciile Comisiei cu scopul de a răspunde așteptărilor legitime și nevoii de claritate și securitate juridică a părților interesate vizate de intrarea în vigoare a noilor norme. Ghidul a făcut obiectul unor discuții în cadrul Comitetului permanent pentru cooperare administrativă (SCAC)[11] în octombrie 2013 și nu are caracter juridic obligatoriu.

### 3.5. Implementarea informatică a minighișeului unic

Comisia coordonează și implementarea informatică a minighișeului unic în toate statele membre. Specificațiile tehnice și funcționale ale sistemului (și anume, detalii precise referitoare la modul în care statele membre ar trebui să își implementeze sistemele informatice) au fost adoptate de SCAC în toamna anului 2012 și de atunci statele membre au făcut progrese importante în dezvoltarea cadrului informatic necesar.

În cadrul proiectului general privind minighișeul unic, serviciile Comisiei au fost responsabile de elaborarea specificațiilor, de dezvoltarea sistemului, de realizarea testelor de conformitate, de punerea sistemului în producție și de coordonarea activităților statelor membre. Domeniul de intervenție al Comisiei a fost limitat la domeniul comun, în timp ce procesele operaționale au fost definite separat la nivel național.

S-au depus eforturi mari în acest domeniu, în special prin organizarea de ateliere de lucru informatice periodice cu toate statele membre. Mai mult, specialiștii din domeniul informatic ai Comisiei au organizat misiuni bilaterale de monitorizare în toate statele membre, în scopul realizării unei evaluări individuale a dificultăților întâmpinate în unele cazuri particulare și al căutării unor soluții eficiente.

Este de o importanță crucială ca toate statele membre să continue să aloce resursele necesare acestei lucrări pentru ca aceasta să fie finalizată la timp. În lunile ce au mai rămas până la intrarea în vigoare a noilor norme, starea actuală a lucrurilor din fiecare stat membru în parte va continua să fie monitorizată îndeaproape de specialiștii în informatică ai Comisiei.

Dacă sistemul electronic nu este gata sau nu funcționează corect într-un stat membru la 1 ianuarie 2015, prestatorii din acel stat membru vor trebui să continue să se înregistreze și să

[10] Servicii de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și servicii electronice – Comisia Europeană: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/how_vat_works/telecom/index_en.htm#one_stop

[11] Acest comitet a fost instituit în temeiul articolului 58 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010.

declare TVA-ul, conform reglementărilor generale, în toate statele membre în care prestează servicii de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile.

O întrebare care apare în urma acestei experiențe, pentru viitor, este dacă mai are rost, într-un moment de consolidare fiscală, să se dezvolte asemenea sisteme informatice la nivel național, de către fiecare administrație, sau dacă ar fi de preferat să avem un sistem al Uniunii Europene sau cel puțin ca statele membre să-și pună în comun resursele pentru a dezvolta anumite module în comun.

### 3.6. Auditarea minighișeului unic

Legislația UE privind minighișeul unic prevede controale și audituri ce trebuie realizate de statul membru de consum, deși sunt disponibile mai multe instrumente de îmbunătățire a coordonării auditurilor între statele membre.

Asemenea audituri pot implica până la 27 de administrații străine diferite (în cazul societăților din UE sau 28 în cazul societăților din afara UE) care să auditeze aceeași companie fără nicio coordonare, ducând la solicitări de informații în multe limbi. Acest lucru nu numai că poate însemna o sarcină administrativă disproporționată pentru industria comerțului electronic, dar ar putea și pune în pericol eficiența auditurilor în sine și nivelul conformității voluntare (mai ales în ceea ce privește societățile din afara UE). În plus, lipsa unei abordări coordonate va limita resursele de auditare în cadrul administrațiilor fiscale, ceea ce ar putea avea un impact negativ asupra „randamentului auditării" în statele membre.

Grupul de proiect Fiscalis a făcut o serie de recomandări privind auditul minighișeului unic pentru a soluționa aceste probleme. Recomandările au fost discutate în cadrul unui atelier pe tema „auditul și controlul minighișeului pentru TVA" organizat în Suedia în septembrie 2013. Recomandările promovează principiul conform căruia statul membru de identificare coordonează auditurile, fără a aduce atingere competenței statelor membre de consum, pentru a aplica bazele impozabile în conformitate cu legislația existentă.

Raportul grupului de proiect a recomandat ca statul membru de identificare, și anume statul membru în care este stabilită întreprinderea sau pe care aceasta l-a ales ca principală autoritate de contact, să preia funcțiile de audit și de control în numele statelor membre de consum.

Cu toate acestea, deși o foarte mare majoritate a statelor membre au susținut insistent aceste lucrări în cadrul unui grup de lucru la nivel înalt din Consiliu, precum și în cadrul comitetului competent, nu toate statele membre au fost de acord să pună în practică recomandările.

Serviciile Comisiei vor publica pe site-urile lor internet recomandările care sunt de interes pentru întreprinderi[12] și consideră că toate statele membre ar trebui să le aplice în scopul asigurării eficienței maxime și al reducerii la minimum a sarcinii pentru întreprinderi.

[12] Telecommunications, broadcasting & electronic services — European Commission : http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/how_vat_works/telecom/index_en.htm

### 3.7. Comunicare și sensibilizare

O componentă importantă a lucrărilor pregătitoare pentru intrarea în vigoare a noilor norme privind locul prestării o reprezintă necesitatea de a furniza întreprinderilor și administrațiilor fiscale naționale suficiente informații despre amploarea și impactul viitoarelor schimbări.

În consecință, Comisia a decis să înființeze un portal web al Uniunii Europene dedicat punerii în aplicare a noilor norme. Acesta ar putea deveni punctul de plecare al unui portal web mai cuprinzător dedicat aspectelor legate de TVA în Uniunea Europeană.

Deoarece reforma va avea implicații nu numai pentru operatorii europeni, ci și pentru operatorii din întreaga lume, ghidul referitor la minighișeul unic și notele explicative privind noile norme referitoare la locul prestării vor fi disponibile pe portalul web în japoneză, rusă și chineză, precum și în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene.

Pe acest portal web al Uniunii Europene vor fi încărcate, înainte de sfârșitul anului 2014, mai multe informații despre normele specifice fiecărui stat membru care sunt relevante pentru întreprinderile ce folosesc minighișeul unic, împreună cu linkuri către portalurile web naționale. Aceste date vor reflecta cerințe specifice existente în statele membre, în special cu privire la obligațiile de facturare, la normele privind utilizarea și exploatarea efectivă, la utilizarea anumitor scutiri etc. Este important de observat că anumite aspecte ale legislației naționale vor continua să se aplice în contextul minighișeului unic.

Obiectivul portalului web este de a facilita activitatea întreprinderilor ce funcționează în state membre diferite, furnizându-le o bază de date sumară care să le permită să obțină cu ușurință informații referitoare la obligațiile aplicabile în materie de conformitate în Uniunea Europeană și să reducă astfel costurile aferente asigurării conformității.

De asemenea, a fost instituit un plan de comunicare specific la o scară mai largă, pentru a ajunge la părțile interesate stabilite în țări terțe care ar putea fi afectate de noile norme privind locul prestării. Sunt organizate conferințe în scopul sensibilizării și al garantării înțelegerii noilor norme. În special, a avut loc la Tokyo o prezentare dedicată participanților la a doua întâlnire a Forumului mondial al OCDE referitor la TVA la 17-18 aprilie 2014.[13] Evenimentele desfășurate în cursul anului 2014 includ conferințe în Luxemburg la 15 mai, în Regatul Unit la 2 iunie, în Polonia la 9 septembrie și în Statele Unite mai târziu în cursul lunii septembrie. Ulterior ar putea fi organizate și alte evenimente.

## 4. EVALUAREA FEZABILITĂȚII

### 4.1. Coerența noilor norme cu politica generală privind locul prestării serviciilor

La șase ani după adoptarea Directivei 2008/8/CE, noile norme privind locul prestării serviciilor de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și a serviciilor electronice sunt încă pe deplin conforme cu politica generală urmărită în ceea ce privește viitorul TVA.

[13] http://www.oecd.org/tax/consumption/.

La 6 decembrie 2011, Comisia a adoptat o Comunicare privind viitorul TVA[14] în care a prezentat caracteristicile fundamentale ale sistemului de TVA restructurat care ar trebui să înlocuiască regimul tranzitoriu actual și a identificat acțiunile prioritare pentru viitor.

Comunicarea recunoștea faptul că obiectivul stabilirii unui sistem de TVA definitiv bazat pe principiul impozitării în țara de origine este irealizabil și că ar trebui, prin urmare, abandonat în favoarea unui sistem bazat pe un concept alternativ bazat pe destinație.

Conform acestei noi abordări, viitorul sistem de TVA ar trebui să se bazeze pe principiul că locul prestării este situat în statul membru unde are loc consumul, astfel cum se prevede în noile norme referitoare la locul prestării serviciilor de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și a serviciilor electronice, care vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2015.

Faptul că Consiliul a aprobat această comunicare (în concluziile adoptate la 15 mai 2012) arată totodată că norma prevăzută la articolul 5 al Directivei 2008/8/CE nu numai că respectă politica generale din domeniul impozitării indirecte, dar exprimă și viitoarea sa orientare principală.

Acest lucru este de asemenea ilustrat de importanța pe care a acordat-o Comisia implementării în timp util a minighișeului unic. Aceasta este o prioritate care a primit și întreaga susținere a Consiliului.

În plus, trebuie subliniat faptul că această normă este în conformitate deplină cu liniile politice aflate în prezent în discuție la nivel internațional.

Conform principiilor OCDE privind impozitarea comerțului electronic, astfel cum au fost convenite în 1998 la Ottawa,[15] taxele pe consum (precum TVA-ul) trebuie să ducă la impozitarea la locul unde are loc consumul. Principiile menționate stau la baza orientărilor privind TVA/TBS pentru serviciile B2C, în curs de elaborare în prezent de către OCDE.

În plus, aplicarea principiului destinației oferă o bază pentru o soluție viabilă la provocările care decurg din dezvoltarea economiei digitale, deoarece asigură condiții echitabile de concurență pentru operatorii care furnizează bunuri și servicii de la distanță. De aceea, el este compatibil și cu linia urmată de grupul de experți la înalt nivel al Comisiei referitor la impozitarea economiei digitale, și cu lucrările OCDE privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS).

### 4.2. Punerea în aplicare eficientă a noilor norme până la 1 ianuarie 2015

Introducerea noilor norme referitoare la locul prestării de servicii de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și de servicii electronice reprezintă o modificare majoră a normelor actuale ale sistemului de TVA al Uniunii Europene. Pregătirea acestora a creat o serie de provocări deopotrivă juridice și tehnice.

---

[14] A se vedea Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European privind viitorul taxei pe valoarea adăugată — Spre un sistem de TVA mai simplu, mai solid și mai eficient adaptat la piața unică — COM(2011) 851 final.

[15] http://www.oecd.org/ctp/consumption/Taxation%20and%20eCommerce%202001.pdf.

Cu toate acestea, mulțumită numeroaselor măsuri luate cu mulți ani înainte de termenul limită și cooperării fructuoase cu statele membre și cu părțile interesate din sectorul privat, a fost instituit un cadru solid pentru punerea în aplicare consecventă, eficientă și la timp.

Comisia a întreprins acțiunile necesare pentru a se asigura că există un cadru juridic solid, împreună cu orientări practice și detaliate destinate întreprinderilor și statelor membre. De asemenea, ea a sprijinit și a monitorizat eforturile depuse de statele membre în vederea pregătirii pentru implementarea tehnică a interfeței electronice astfel încât să fie posibilă funcționarea corespunzătoare a minighișeului unic.

Au fost puse în practică și alte inițiative în scopul sensibilizării, al informării părților interesate vizate de noile norme și al elaborării de orientări care să permită punerea în aplicare fără probleme a acestora.

În consecință, concluzia Comisiei este că aplicarea eficientă, începând cu data de 1 ianuarie 2015, a noilor norme privind locul prestării serviciilor de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și a serviciilor electronice către persoanele neimpozabile este fezabilă.

Până la acea dată și după intrarea în vigoare a noilor dispoziții, Comisia va continua să monitorizeze progresele înregistrate de statele membre în ceea ce privește implementarea minighișeului unic, care ar trebui să constituie un pas major către funcționarea mai simplă și mai eficientă a pieței interne.

## 5. CONCLUZII

În ceea ce privește următorii pași ce trebuie făcuți înainte de intrarea în vigoare a noilor norme privind locul prestării serviciilor de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune și a serviciilor electronice prestate către persoane neimpozabile, Comisia invită statele membre să își asume responsabilitatea deplină pentru pregătirile tehnice și să fie pregătite pentru implementarea minighișeului unic.

Având în vedere faptul că toate acțiunile necesare de pregătire ce revin Comisiei au fost întreprinse la timp, statele membre ar trebui să încheie cu succes proiectul și să se asigure că noile norme se vor aplica eficient de la 1 ianuarie 2015.

Pentru a asigura o trecere fără probleme la noile norme, Comisia consideră că ar trebui să se adopte o abordare pragmatică în ceea ce privește măsurile tranzitorii pe care le vor implementa statele membre. Acestea ar trebui să asigure impozitarea corespunzătoare, evitând totodată orice eventual risc de dublă impunere. În acest sens, orientările aprobate aproape în mod unanim de comitetul TVA [16] ar trebui să fie „calea de urmat” pentru toate statele membre.

[16] A se vedea a 100-a reuniune a comitetului TVA, Documentul de lucru nr. 797 FINAL: http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/vat/key_documents/vat_committee/guidelines-vat-committee-meetings_en.pdf.

În plus, articolul 221 din Directiva TVA prevede că statele membre pot impune prestatorilor impozabili obligația de a emite o factură[17] pentru serviciile prestate către persoane neimpozabile (tranzacții B2C). O asemenea obligație poate fi însă împovărătoare pentru operatori care își desfășoară activitatea în state membre diferite. În consecință, pentru ca asigurarea conformității să fie și mai mult simplificată pentru operatorii economici, Comisia consideră că statele membre nu ar trebui să solicite întreprinderilor să emită o factură în cazul tranzacțiilor B2C care sunt tratate prin minighișeul unic.

În fine, Comisia ia notă se faptul că multe întreprinderi sunt foarte preocupate de modul în care pot fi rezolvate în viitor posibilele diferențe dintre statele membre în ceea ce privește impozitarea acestor servicii: ele se tem că administrațiile diferite care se ocupă de TVA le vor impozita pentru același serviciu fără să existe o procedură sau un mecanism de soluționare a litigiilor între statele membre. Comisia împărtășește preocuparea privind absența unei astfel de proceduri sau a unui astfel de mecanism. Cadrul juridic actual nu prevede nici un fel de mijloace oficiale de soluționare a unor asemenea situații, iar Comisiei nu i-a fost conferită competența de a soluționa problemele legate de dubla impunere. Prin urmare, această competență revine în întregime statelor membre.

Comisia consideră necesară instituirea, la nivel european, a unui mecanism prin care să fie soluționate situațiile de dublă impunere. Având în vederea reticența din trecut a statelor membre de a susține astfel de inițiative, ea îndeamnă statele membre să stabilească un punct de contact ușor accesibil și să comunice detaliile serviciilor Comisiei, astfel încât să poată fi publicată o listă cuprinzătoare pe pagina sa internet.[18] Aceasta ar fi prima etapă din procesul de căutare de soluții pentru cazurile de dublă impunere datorate calculelor diferite ale bazei impozabile efectuate de administrațiile fiscale naționale.

## 6. RECOMANDĂRI PRIVIND CALEA CE TREBUIE URMATĂ

Comisia solicită statelor membre:

- să întreprindă toate acțiunile relevante pentru implementarea infrastructurii informatice necesare în timp util;
- să aplice integral orientările referitoare la audit;
- să renunțe la solicitarea unei facturi pentru prestările de B2C care fac obiectul noilor norme privind locul prestării și
- să desemneze un punct de contact ușor accesibil pentru probleme legate de dubla impunere.

[17] Pentru conținutul unei facturi în sensul legislației privind TVA-ul, a se vedea articolul 226 din Directiva TVA.

[18] http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/how_vat_works/telecom/index_en.htm